

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Валентина Игн. Колева
като разгледа докладваното от Красимир Маринов Въззивно търговско дело
№ 20211001001017 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК вр. чл. 613а, ал. 1, чл. 713, ал. 1 и чл. 710 ТЗ.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 325419/08.06.2021 г., подадена от „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) чрез адвокат Е.И. К. от САК срещу решение № 260845/27.05.2021 г., постановено по търг. дело № 6789/2013 г. по описа на Софийски градски съд, с което дружеството-жалбоподател е обявено в несъстоятелност, постановено е прекратяване на дейността на предприятието му и обща възбрана и заповед върху имуществото му, прекратени са правомощията на управителните му органи, лишено е от правото да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността и е постановено започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество.

Жалбоподателят счита решението за недопустимо, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че обжалваното решение било недопустимо, тъй като решението по чл. 630 ТЗ не било влязло в сила, с оглед на което нямало сила на пресъдено нещо по отношение на неплатежоспособността на длъжника. Поради това, моли апелативния съд да обезсили обжалваното решение.

„ОББ Интерлийз“ ЕАД чрез адвокат А.Н. от АК – Пловдив е подала отговор, с който оспорва въззивната жалба като неоснователна и моли въззивния съд да я остави без уважение като потвърди обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Другите страни – „Баумаш-70“ ЕООД (н), НАП, „ИкомСървиз“ АД, „Еликон“ ЕООД,

„Глобус Груп“ ЕООД и „Загора Пропъртис“ ООД не са подали отговор.

Софийският апелативен съд, в настоящият си съдебен състав, счита въззивната жалба на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) за процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок по чл. 713, ал. 1 ТЗ от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, а като извърши проверка на редовността на въззивното производство, както и на законосъобразността на първоинстанционното решение, по реда и при условията на чл. 269 ГПК, при коректива и на чл. 621а, ал. 1, т. 2 ТЗ, намира следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение, като постановено в императивно законоустановената от процесуалния закон писмена форма, от родово компетентен съдебен състав и в рамките на дискреционните правомощия на съда е валидно и допустимо, а по същество същото се явява и правилно, поради следните съображения:

От събраните по делото доказателства, както и при справка в търговския регистър към Агенция по вписванията по партидата на дружеството в несъстоятелност „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) се установява следното:

С решение № 1229/04.07.2019 г., постановено по търг. дело № 6789/2013 г. по описа на Софийски градски съд е обявена неплатежоспособността на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) с начална дата – 31.12.2012 г., открито е производство по несъстоятелност на дружеството и е назначен временен синдик. Решението е било обжалвано пред Апелативен съд – София, който със свое решение № 10244/16.03.2021 г. по търг. дело № 35/2020 г. е обезсилително решението на градския съд по чл. 630 ТЗ и е прекратил производството по делото. Решението на апелативния съд е обжалвано с касационна жалба и към момента делото е висящо пред ВКС (насрочено е открито съдебно заседание за 16.05.2022 г.).

С определение на съда по несъстоятелност по чл. 692 ТЗ № 5095/30.09.2018 г., обявено в търговския регистър на 30.09.2019 г. е одобрен списък на предявените в срока по чл. 688, ал. 1 ТЗ вземания, а с определение № 4184/19.08.2020 г., влязло в сила на 11.05.2021 г. не е допуснат до разглеждане от събранието на кредиторите единствения предложен оздравителен план.

С оглед на така установените факти и обстоятелства, от правна страна настоящият съдебен състав намира следното:

По силата на чл. 710 ТЗ, извън случаите по чл. 630, ал. 2, чл. 632, ал. 1 и чл. 709, ал. 1 ТЗ, какъвто не е настоящият случай, съдът обявява длъжника в несъстоятелност, ако в предвидения от закона срок не е бил предложен план по чл. 696 ТЗ или предложеният план не е бил приет или утвърден. Съгласно т. 7 от тълкувателно решение № 1/03.12.2018 г. по тълк. д. № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС срокът по чл. 698, ал. 1 ТЗ за предлагане на оздравителен план тече от момента на обявяване в търговския регистър на определението на съда за одобряване на списък на приетите вземания, предявени в допълнителния срок по чл. 688, ал. 1 ТЗ. Действително, по делото се установи, че е предложен оздравителен план, но с определението на съда по несъстоятелност № 4184/19.08.2020 г., влязло в сила на 11.05.2021 г., същият не е допуснат до разглеждане от събрание на кредиторите и с влизане в сила на този съдебен акт, са настъпили произтичащи от него правни последици – в производството по несъстоятелност не е бил приет оздравителен план. Други оздравителни планове не са били предлагани в императивно законоустановения срок по чл. 698, ал. 1 ТЗ и в производството по несъстоятелност на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) е преклудирана възможността за предлагане, допускане и/или

утвърждаване на нов оздравителен план.

Предвид гореизложеното, след като не е налице приет оздравителен план, нито възможност занапред за ново предлагане, допускане, респ. и утвърждаване на друг такъв план, то и единственият възможният начин за продължаване на производството по несъстоятелност, който е при това и императивно предписан от материалния закон в разпоредбата на чл. 710 ТЗ, е именно реализираният с обжалваното в настоящото производство решение на съда по несъстоятелността за обявяване на длъжника - жалбоподател в несъстоятелност на основание посочената разпоредба на чл. 710 ТЗ, и със съответните законни последици от това обявяване, също императивно законоустановени в разпоредбата на чл. 711 ТЗ.

Неоснователни са доводите по въззивната жалба, че обжалваното решение било недопустимо, тъй като решението по чл. 630 ТЗ не било влязло в сила, с оглед на което нямало сила на пресъдено нещо по отношение на неплатежоспособността на длъжника.

Наличието на влязло в сила съдебно решение по чл. 630 ТЗ не представлява процесуална предпоставка за постановяването на решението по чл. 710 ТЗ и не е условие за неговата допустимост. Производството по несъстоятелност е особено съдебно производство - универсално принудително изпълнение срещу длъжник в състояние на неплатежоспособност (свръхзадълженост) като решението по чл. 710 ТЗ се постановява от съда по несъстоятелността служебно (без да е необходимо сезиране), при наличие на законовите предпоставки, т. е., валидността и допустимостта на това решение не е обусловена нито от наличието на основание за спиране на производството, нито от влизане в сила на решението по чл. 630 ТЗ. В този смисъл е и определение № 461/09.10.2019 г. по т. д. № 427/2019 г. на I-во т. о. на ВКС и др. В този съдебен акт ВКС не приема, че влизането в сила на решението за откриване на производството по несъстоятелност е предпоставка за постановяване на решението за обявяване на длъжника в несъстоятелност, а излага мотиви, че решението по чл. 630 ТЗ, както и решението по чл. 710 ТЗ подлежат на незабавно изпълнение, което не подлежи на спиране; че при отмяна на решението за откриване на производство по несъстоятелност и отхвърляне на молбата по чл. 625 ТЗ с влязло в сила решение, постановеното решение за обявяване в несъстоятелност се обезсилва като недопустимо. Тази недопустимост обаче е последица не от обжалването на решението по чл. 630 ТЗ, а от отмяната на това решение с влязло в сила съдебно решение, т. е. влизането в сила на решението за отмяна на решението по чл. 630 ТЗ е основание за прекратяване на производството по несъстоятелност, с всички последици, предвидени в чл. 641 ТЗ. В настоящия случай, макар и решението на първоинстанционния съд по чл. 630 ТЗ да е обезсилено с горепосоченото решение на Апелативен съд – София, то поради касационно обжалване на последното, все още не е налице влязло в сила решение по чл. 630 ТЗ, с оглед и на което не е пречка, при наличието на съответните предпоставки, да бъде постановено решение по чл. 710 ТЗ.

Предвид гореизложеното, при съвпадение в крайните изводи на двете съдебни инстанции касателно предмета на въззивната проверка, на основание чл. 271, ал. 1, изр. 1, пр. I-во ГПК решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Потвърждава решение № 260845/27.05.2021 г., постановено по търг. дело № 6789/2013 г. по описа на Софийски градски съд.

Настоящото решение **подлежи на касационно обжалване** при наличие основанията по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____